I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 236/2008,

10. märts 2008,

millega lõpetatakse Venemaalt pärit ammooniumnitraadi impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 3 kohane osaline vahepealne läbivaatamine

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrust (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed ([1]) (edaspidi „algmäärus"), eriti selle artikli 11 lõiget 3,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, mis esitati pärast konsulteerimist nõuandekomiteega,

ning arvestades järgmist:

A. MENETLUS

1. Kehtivad meetmed

(1) Praegu kehtivad meetmed on kehtestatud nõukogu määrusega (EÜ) nr 658/2002, ([2]) millega Venemaalt pärineva ammooniumnitraadi impordi suhtes kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks.

2. Läbivaatamistaotlus

(2) Komisjon sai taotluse osaliseks vahepealseks läbivaatamiseks vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3.

(3) Taotluse esitasid kaks Venemaa seotud eksportivat tootjat OJSC Acron ja OJSC Dorogobuzh, mis kuuluvad väidetavalt samasse kontserni kuuluvasse äriühingute rühma kui ühendusse importiv äriühing OAO Nevinnomyssky Azot ja ühendusse importiv äriühing Eurochem Trading GmbH. Mõlemad on Venemaa suurima mineraalväetiste tootja OAO Eurochem tütarettevõtjad. Nimetatud äriühingute rühma kuuluvad ka Venemaa suurim ammooniumnitraadi tootja OJSC Acron ja OJSC Dorogobuzh, mis kuuluvad valdusühingusse Acron. Käesoleva uurimise raames käsitletakse neid kaht äriühingut nende omavahelise seotuse tõttu ühe juriidilise isikuna („taotluse esitaja"). Taotlus piirdub taotluse esitajaga seotud dumpingu uurimisega.

(4) Taotluse esitaja väitis ning esitas esmapilgul usutavad tõendid selle kohta, et asjaolud, mille alusel meetmed kehtestati, on muutunud ning et nimetatud muutused on püsivad. Taotluse esitaja esitas esmapilgul usutavad tõendid selle kohta, et tema ammooniumnitraadi kulude ja ühendusse suunduva ekspordi hindade võrdlemisel selguks, et dumpingumäär on märgatavalt madalam kui kehtivate meetmete aluseks olev määr. Seepärast ei ole meetmete jätkuv rakendamine praegusel tasemel, mis põhineb eelnevalt kindlaks tehtud dumpingumääral, enam dumpingu korvamiseks vajalik.

3. Algatamine

(5) Olles pärast nõuandekomiteega konsulteerimist tuvastanud, et osalise vahepealse läbivaatamise algatamiseks on piisavalt tõendusmaterjali, avaldas komisjon 19. detsembril 2006 *Euroopa Liidu Teatajas* teate ([3]) Venemaalt pärit ammooniumnitraadi impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete osalise vahepealse läbivaatamise algatamise kohta vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3.

(6) Kõnealuses läbivaatamises käsitleti dumpingut üksnes eesmärgiga hinnata taotluse esitaja suhtes kohaldatavate meetmete jätkamise, lõpetamise või muutmise vajadust.

([1]) EÜT L 56, 6.3.1996, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2117/2005 (ELT L 340, 23.12.2005, lk 17).

([2]) EÜT L 102, 18.4.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 945/2005 (ELT L 160, 23.6.2005, lk 1.)

([3]) ELT C 311, 19.12.2006, lk 55.

4. **Uurimine**

(7) Dumpingu uurimine hõlmas ajavahemikku 1. oktoobrist 2005 kuni 30. septembrini 2006 (edaspidi „uurimisperiood").

(8) Komisjon teavitas läbivaatamise algatamisest ametlikult taotluse esitajat ning eksportiva riigi ja ühenduse tootmisharu esindajaid. Huvitatud isikutele anti võimalus esitada oma seisukohad kirjalikult ja taotleda ärakuulamist.

(9) Kõigile huvitatud isikutele, kes seda taotlesid ja teatasid konkreetsed põhjused, miks neid tuleks ära kuulata, anti selline võimalus.

(10) Taotluse esitajale ja temaga seotud Venemaa turul tegutsevatele müügiettevõtetele saadeti küsimustik. Taotluse esitaja ja kaks seotud müügiettevõtet vastasid kõigile küsimustiku küsimustele.

(11) Komisjon püüdis leida ja kontrollida kogu olemasolevat teavet, mida ta pidas vajalikuks dumpingu kindlakstegemiseks. Kontrollkäigud tehti järgmiste äriühingute valdustesse:

a) eksportivad tootjad:

— OJSC Acron;

— OJSC Dorogobuzh;

b) seotud müügiettevõtted:

— JSC Rostragronova;

— JSC Kubanagronova.

B. **VAATLUSALUNE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE**

1. **Vaatlusalune toode**

(12) Vaatlusaluseks tooteks on samad tooted, mis põhjenduses 1 märgitud uurimiste puhul, st Venemaalt pärit sellised tahked väetised, mille ammooniumnitraadi sisaldus on üle 80 protsendi massist (edaspidi „vaatlusalune toode") ja mis kuuluvad praegu CN-koodide 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 ja ex 3105 90 91 alla.

2. **Samasugune toode**

(13) Nagu tuvastati eelnevate uurimiste käigus ning kinnitati käesoleva uurimise käigus, on vaatlusalusel tootel ning taotluse esitaja poolt Venemaa siseturul toodetavatel ja müüdavatel toodetel sarnased füüsikalised ja keemilised põhiomadused ja sarnane peamine kasutusala ning seepärast käsitletakse neid samasuguste toodetena algmääruse artikli 1 lõike 4 tähenduses. Et käesolev läbivaatamine piirdus taotlejaga seotud dumpingu uurimisega, ei tehtud mingeid järeldusi seoses ühenduse tootmisharu poolt ühenduse turul toodetud ja müüdud tootega.

C. **UURIMISE TULEMUSED**

(14) Kooskõlas algmääruse artikli 11 lõikega 3 uuriti, kas asjaolud, mille põhjal praegused dumpingumäärad kehtestati, on muutunud ja kas need muutused on püsivad.

1. **Normaalväärtus**

(15) Normaalväärtuse määramiseks kontrolliti kõigepealt, kas taotluse esitaja omamaine kogumüük on tüüpiline vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 2. Leiti, et taotluse esitaja omamaine müük on võrreldes tema eksportmüügiga tüüpiline, sest see moodustas üle 5 % taotluse esitaja kogu ühendusse suunduva ekspordi müügimahust.

(16) Seejärel uuris komisjon, kas siseturu müüki võiks käsitada tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud müügina vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 4. Selleks uuriti, milline on taotluse esitaja poolt siseturul toodetud ja müüdud toote tootmiskulu.

(17) Gaas on vaatlusaluse toote tootmisprotsessi peamine tooraine ning see moodustab olulise osa kogu tootmiskulust. Kooskõlas algmääruse artikli 2 lõikega 5 uuriti, kas vaatlusaluse toote tootmis- ja müügikulud on asjakohasel viisil kajastatud uuritavate isikute raamatupidamises.

(18) Energiaturgudele spetsialiseerunud rahvusvaheliselt tunnustatud allikate avaldatud andmete põhjal tehti kindlaks, et tegelikult maksis taotluse esitaja ebatavaliselt madalat hinda. Näiteks moodustas see ühe viiendiku Venemaa maagaasi ekspordihinnast ning oli oluliselt madalam kui ühenduse tootjate poolt gaasi eest makstav hind. Selles osas näitavad kõik kättesaadavad andmed, et Venemaa siseturu gaasihindu reguleeriti ja need olid palju väiksemad maagaasi hindadest reguleerimata turgudel.

(19) Et gaasiga seotud kulusid ei olnud taotluse esitaja raamatupidamises realistlikult kajastatud, tuli neid vastavalt korrigeerida. Kuna ei olnud võimalik leida Venemaa siseturu moonutamata gaasihinda, tuli algmääruse artikli 2 lõike 5 kohaselt gaasi hinna kindlakstegemiseks võtta „mõni muu realistlik alus, sealhulgas teave teiste tüüpiliste turgude kohta". Korrigeeritud hinna aluseks võeti Vene gaasi keskmine ekspordihind Saksa-Tšehhi piiril (Waidhaus) ilma veokuludeta ning korrigeerituna nii, et need kajastaksid kohalikku turustuskulu. Waidhaus on peamine sõlmpunkt Vene gaasi müügil Euroopa Liitu, mis on suurim Vene gaasi turg ja mille hindades kajastuvad kulud realistlikult – seega võib Waidhausi käsitleda kui tüüpilist turgu.

(20) Pärast hinna teatavakstegemist väitis taotluse esitaja, et tema siseturu gaasihinna mis tahes korrigeerimine oleks õigustamatu, sest äriühingu raamatupidamisdokumentides kajastuvad täielikult kõik päritoluriigis samasuguse toote tootmis- ja müügitegevusega seotud kulud.

(21) Kuid algmääruse artikli 2 lõike 5 alusel peab samasuguse toote tootmiskulude uurimisel tegema kindlaks, kas äriühingu raamatupidamises esitatud kulud kajastavad realistlikult uuritava toote tootmis- ja müügikulusid. Eespool põhjenduses 18 esitatud põhjustel leiti, et tegelikult see nii ei olnud. Taotluse esitaja ei arvestanud ilmset olulist erinevust ühelt poolt Venemaa siseturul makstava gaasihinna ja Vene maagaasi ekspordihinna ning teiselt poolt ühenduse tootjate poolt makstava hinna vahel. Samuti ei olnud arvestatud asjaolu, et maagaasi hinnad on Venemaal reguleeritud ning seetõttu ei saa eeldada, et need kajastaksid realistlikult hinda, mida tavaliselt makstakse moonutusteta turgudel. Kokkuvõttes ei selgitanud taotluse esitaja, miks olenemata põhjenduses 18 esitatud põhjustest ei ole siseturul müüdava samasuguse toote tootmiseks kasutatud gaasi kulu tema raamatupidamises asjakohasel viisil kajastatud. Seepärast tuli kõnealune väide tagasi lükata.

(22) Veel väitis taotluse esitaja, et gaasikulude korrigeerimisel kasutati tegelikult sellist normaalväärtuse määramise metoodikat, mida ei ole algmääruses ette nähtud. Seega asendades siseturu gaasikulud eespool põhjenduses 19 kirjeldatud viisil arvutatud kuludega ning seoses sellega, et need kulud moodustavad põhiosa samasuguse toote kogukuludest ja seega ka arvestuslikust normaalväärtusest, määravad normaalväärtuse tegelikult kolmanda „tüüpilise" turu andmed. Sellega seoses väitis taotluse esitaja, et turumajandusriikide suhtes näeb algmäärus ette vaid järgmisi normaalväärtuse määramise meetodeid:

i) samasuguse toote suhtes tavapärase kaubandustegevuse käigus kohaldatava siseturu hinna alusel või kui müük ei toimu tavapärase kaubandustegevuse käigus;

ii) päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse realistlikud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, või

iii) asjakohase kolmanda riigi suhtes kohaldatavate samasuguse toote tüüpiliste ekspordihindade alusel. Taotluse esitaja järeldas, et seda arvestades ei peaks normaalväärtus põhinema tüüpiliste hindadega kolmanda riigi turu andmetel.

(23) Sellega seoses ja nagu ka kirjeldatud edaspidi põhjendustes 45–48, tuleb kõigepealt märkida, et normaalväärtus kehtestati vastavalt algmääruse artikli 2 lõigetes 1–6 kirjeldatud metoodikale. Kuid selleks, et teha kindlaks, kas siseturu müük toimus tavapärase kaubandustegevuse käigus hinna tõttu, st kas see oli kasumlik, tuleb kõigepealt teha kindlaks, kas taotluse esitaja kulud on usaldusväärseks aluseks algmääruse artikli 2 lõike 5 tähenduses. Alles pärast seda, kui kulude usaldusväärsus on kindlaks tehtud, on võimalik otsustada, millist metoodikat kasutada normaalväärtuse määramisel. Seepärast on vale väita, et usaldusväärsete kulude kindlaksmääramisega kooskõlas algmääruse artikli 2 lõikega 5 võeti kasutusele uus normaalväärtuse määramise metoodika.

(24) Lisaks sellele väitis taotluse esitaja, et kulude kohaldamisel kooskõlas algmääruse artikli 2 lõikega 5 ei saa korrigeeritud kulude tase ületada eksportiva riigi tüüpilisi kulusid. Vastasel juhul oleks kulude korrigeerimisel kasutatav metoodika vastuolus algmääruse artikli 2 lõikega 3, mis sätestab, et samasuguse toote normaalväärtus arvutatakse päritoluriigi tootmiskulude alusel.

(25) Kulusid korrigeeriti vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 5. Algmääruse artikli 2 lõikes 5 ei ole viidatud „tootmiskuludele päritoluriigis", vaid on selgelt antud asjaomastele asutustele õigus kasutada peale päritoluriigi teiste riikide ehk „teise tüüpilise turu" tootmiskulusid. Seetõttu tuli taotluse esitaja väide tagasi lükata.

(26) Lõpuks ei ole ka eespool põhjendustes 18 ja 19 sätestatud järeldused vastuolus algmääruse artikliga 1, nagu väidab taotluse esitaja. Kuigi algmääruse artiklis 1 on tõepoolest viidatud, et normaalväärtus tuleb määrata eksportiva riigi andmete alusel, on algmääruses ka selgelt märgitud, et seda eeskirja kohaldatakse erandjuhtudel.

(27) Seepärast tuli taotluse esitaja väited selles küsimuses tagasi lükata.

(28) Taotluse esitaja väitis ka, et kui tema maagaasi kulu siseturul tuleb korrigeerida, peaks korrigeerimisel aluseks võtma

i) reguleerimata gaasihindu Venemaal;

ii) Vene maagaasi Balti riikidesse suunduva ekspordi keskmisi hindu või

iii) Vene maagaasi tegelikke tootmiskulusid, millele lisandub realistlik kasumimarginaal.

(29) Esiteks ei muuda asjaolu, et komisjon oleks võinud valida teistsuguse arvestuspõhimõtte, Waidhausi valikut põhjendamatuks. Gaasihindade määramise arvestuspõhimõtte valikul on peamiseks kriteeriumiks, et see kajastaks realistlikult hinda, mida tavaliselt makstakse moonutusteta turgudel. See tingimus on Waidhausi hindade puhul vaieldamatult täidetud. Teiseks, asjaolu, et uurimisperioodil oli reguleerimata hindadega müüdud gaasi maht siseturul väga väike ning need hinnad olid tunduvalt lähemal reguleeritud siseturu hindadele kui vabalt kujunenud ekspordihindadele, viitab selgelt sellele, et neid reguleerimata hindu moonutasid valitsevad reguleeritud hinnad. Seepärast ei saanud reguleerimata siseturu hindu kasutada. Leiti ka, et Balti riikidesse suunduva Vene gaasi ekspordihinnad ei olnud piisavalt tüüpilised tulenevalt sellest, et ekspordimaht nendesse riikidesse oli suhteliselt väike. Lisaks sellele ei olnud kättesaadavad vajalikud andmed transpordi- ja turustuskulude kohta ja seepärast ei olnud võimalik kindlaks teha Balti riikidesse suunduva ekspordi usaldusväärseid hindu. Selgelt kõige suurem kogus gaasi eksporditakse Waidhausi sõlmpunkti kaudu, mis on seepärast korrigeerimiseks sobiv alus. Taotluse esitaja ei esitanud mingeid tõendeid selle kohta, et peale Waidhausi sõlmpunkti oleks teisi tüüpilisi turgusid, kus hinnad kajastaksid realistlikult hinda, mida tavaliselt makstakse moonutusteta turgudel. Seega lükati need väited tagasi.

(30) Eespool esitatuga seoses väitis taotluse esitaja ka, et ta ostis umbes 50 % oma väetiste tootmises kasutatud maagaasist reguleerimata Venemaa turult. Taotluse esitaja väitis, et kui teised taotluse esitajaga sarnased kõrgemate kuludega eksportijad ei pea sellist korrigeerimist tegema, oleks tema gaasikulude korrigeerimine diskrimineeriv. Tuleb märkida, et vastavalt kontrollitud küsimustiku vastusele ostis taotluse esitaja uurimisperioodil Venemaa reguleerimata turult maagaasi väga väikestes kogustes. Seepärast tuli kõnealune väide tagasi lükata.

(31) Põhjenduse 28 punktis iii märgitud kolmanda alternatiivi puhul, st kui korrigeerimisel lähtutakse maagaasi tegelikest tootmiskuludest Venemaal, tuleb kõigepealt märkida, et selline alternatiiv ei ole taotluse esitaja väitel algmääruse artikli 2 lõikes 5 selgelt ette nähtud. Lisaks sellele on vastavalt põhjenduses 29 märgitule gaasihindade määramise arvestuspõhimõtte valikul peamine kriteerium see, et hindu ei ole moonutatud ehk teisisõnu, et hinnad kajastaksid realistlikult hinda, mida tavaliselt makstakse moonutusteta turgudel. Seega ei ole selle taustal oluline, kas gaasihind, mida tarnija klientidelt küsib, sisaldab kasumit või mitte. Seepärast tuli kõnealune väide tagasi lükata.

(32) Lisaks väitis taotluse esitaja, et Venemaa maagaasi siseturu riiklikult reguleeritud hinnad pidevalt kasvavad ning saavutavad peagi sellise taseme, et gaasitootmiskulud on kaetud. Seepärast ei saa siseturu hinda pidada konkurentsivastaseks või põhjendamatult madalaks.

(33) See väide on alusetu, kuna tüüpilise turu valiku õige põhimõte ei ole see, kas hinnad on kasumlikud, vaid kas hinnad kajastavad realistlikult hinda, mida tavaliselt makstakse moonutusteta turgudel, nagu märgitud põhjenduses 29. Riiklikult reguleeritud hindade puhul see nii ei ole. Lisaks sellele on see väide vastuolus Venemaa gaasitarnija avaldustega (mis leiavad kinnitust tema avaldatud auditeeritud majandusaasta aruannetes), et Venemaa siseturu gaasihinnad ei kata tootmis-, transpordi- ja müügikulusid. Seepärast lükati see väide tagasi.

(34) Seoses gaasihinna Waidhausi arvutusmeetodiga väitis taotluse esitaja, et Waidhausi hinnast oleks tulnud maha arvestada kogu Venemaa ekspordi suhtes kohaldatav eksporditollimaks, kuna eksporditollimaksu siseturul ei kohaldata.

(35) Waidhausi hind, mida loetakse tüüpiliseks turuhinnaks algmääruse artikli 2 lõike 5 tähenduses, on tõepoolest ekspordimakse sisaldav hind, mitte hind ilma maksudeta. Ostja seisukohast on oluline Waidhausi hind ning seepärast ei ole oluline, kui suure protsendi sellest hinnast moodustab ekspordimaks ja kui suur protsent makstakse gaasitarnijale. Gaasitarnija püüab seevastu alati oma hinna maksimumini viia ja küsib seepärast kõrgeimat hinda, mida klient on valmis maksma. Arvestades, et see hind on alati tunduvalt kõrgem tarnija tootmiskuludest, mis võimaldab tal teenida suuri kasumeid, ei ole tarnija hinnakujunduse peamine mõjutaja mitte ekspordimaksu suurus, vaid hind, mida tema kliendid on valmis maksma. Seepärast jõuti järeldusele, et moonutamata turuhind ei ole mitte hind ilma ekspordimaksuta, vaid ekspordimaksu sisaldav hind. Seega lükati taotluse esitaja väited selles küsimuses tagasi.

(36) Lisaks väitis taotluse esitaja, et Waidhausi hinda oleks tulnud korrigeerida, arvestades kvaliteedi-, kättesaadavuse, kaubeldavuse, transpordi- ja muid tingimusi, mis on erinevad maagaasi ekspordi- ja siseturu müügi puhul. Esmalt tuleks märkida, et Waidhausi hinda tõepoolest korrigeeriti ekspordi ja siseturu müügi puhul kohaldatavate erinevate transpordikuludega ning et taotluse esitaja vastav väide on õigustamatu ning see tuleb tagasi lükata. Teiste punktide suhtes ei esitanud taotluse esitaja täpsemat teavet ega toetavaid tõendusmaterjale. Eelkõige ei tõendanud taotluse esitaja ning ei olnud kättesaadav ka muu teave, mis tõendaks, et kvaliteedi-, kättesaadavuse ja kaubeldavuse ning muudes müügiga seotud tingimustes esineb erinevusi, mis põhjendaks täiendavaid korrigeerimisi; samuti ei püüdnud taotluse esitaja esitada väidetavate erinevuste koguselisi andmeid.

(37) Eespool esitatuga seoses väitis taotluse esitaja ka, et Waidhausi hinda ei ole korrigeeritud vastavalt suhtelistele looduslikele eelistele. Selle puhul väideti, et kuna Venemaal leidub palju gaasi, kuid ühenduses mitte, siis peaksid hinnad Venemaal olema eksporditava gaasi hindadest loomulikult madalamad. Lisaks väideti, et ekspordimahtu piirab olemasoleva gaasitranspordisüsteemi piiratud võimsus, mis suurendab Venemaa ekspordihindu. Taotluse esitaja väitis ka, et rakendatavast Waidhausi hinnast tuleks maha arvestada Venemaa gaasitarnija eksporditurul teenitavad „ebatavaliselt kõrged kasumid".

(38) Nagu märgitud eespool põhjenduses 29, on peamiseks kriteeriumiks Waidhausi hindade valikul gaasihindade määramise aluseks asjaolu, et need kajastavad realistlikult hinda, mida tavaliselt makstakse moonutusteta turgudel. Seetõttu ei ole siseturul valitsevad turutingimused olulised. Seepärast tuli kõnealune väide tagasi lükata.

(39) Taotluse esitaja väitis ka, et korrigeeritud gaasihinnale on lisatud kohalike turustajate hinnalisand ning et nende turustajate kasum juba sisaldub Waidhausi hinnas. Selle kohta väitis taotluse esitaja, et Venemaa kohalikeks turustajateks olid gaasitarnija täisomandis olevad tütarettevõtted ja seepärast oleks nende turustajate kasumi lisamise puhul tegemist topeltarvestusega.

(40) Kõigepealt tuleb tähelepanu juhtida, et kohalike turustajate hinnalisand ei sisalda üksnes kõnealuste ettevõtete kasumimarginaali, vaid ka nende kulusid maagaasi ostu ja edasimüügi vahel.

(41) Teiseks ei ole nimetatud väidet enam võimalik vajalikul määral kontrollida. Seda seetõttu, et Venemaa gaasitarnija ja tema tütarettevõtted ei olnud käesoleva uurimise objektiks ning seepärast ei olnud kõnealuse organisatsiooni ja selle kulustruktuuri kohta piisavalt teavet. Samuti tuleb märkida, et Venemaal, kus muu hulgas valitsevad tihedad sidemed gaasitarnija ja Venemaa valitsuse vahel, ei ole olukord piisavalt läbipaistev, et pääseda vajalikule tõendusmaterjalile ligi.

(42) Pealegi ei suutnud taotluse esitaja, kellel on tõendamiskohustus, esitada mingit täiendavat teavet või tõendeid, mis näidanuks, kas ja millisel määral turustuskulud tõepoolest sisaldusid Waidhausi hinnas. Kuna aga siseturu kliendid ostsid gaasi kohalikelt tarnijatelt, tuli eeldada, et nad pidid tasuma kohalikku turustuskulu, mis ei sisaldu automaatselt korrigeerimata Waidhausi hinnas. Seepärast leiti menetluse selles etapis, et kõnealune korrigeerimine on õigustatud, ja seega lükati väide tagasi.

(43) Ent ka ühenduse asutused leidsid, et sellel konkreetsel korrigeerimisel võib olla märkimisväärne mõju dumpingumarginaali arvutamisele. Seepärast – arvestades põhjenduses 41 kirjeldatud olukorda – leiti, et juhul, kui taotluse esitajal on piisavalt kontrollitavaid tõendeid, võib komisjon kaaluda sellekohase uurimise taasalustamist.

(44) Taotluse esitaja esitas väiteid ka gaasi konkurentsivastase siseturu hinnakujunduse kohta Saksamaal. Märgitakse, et Saksamaa konkurentsiameti praegu teostatav uuring on seotud hindadega, millega Saksamaa peamised gaasi turustajad müüvad gaasi siseturul, ja seepärast ei ole see üldse seotud Waidhausi sõlmpunktis müüdava Venemaalt eksporditava gaasi hinnaga.

(45) Pärast eespool kirjeldatud tootmiskulu korrigeerimist ei toimunud mingit siseturu müüki tavapärase kaubandustegevuse käigus vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 4.

(46) Seepärast leiti, et siseturu hinnad ei ole sobivaks aluseks normaalväärtuse määramisel, ning tuli kasutada teist meetodit. Vastavalt algmääruse artikli 2 lõigetele 3 ja 6 arvutatakse normaalväärtus vaatlusaluse toote eksportija tootmiskulude (mida on korrigeeritud vajaduse korral vastavalt põhjenduses 19 märgitule) alusel, millele lisatakse realistlikud müügi-, üld- ja halduskulud ning realistlik kasum.

(47) Müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit ei olnud võimalik algmääruse artikli 2 lõike 6 sissejuhatava lõigu kohaselt kindlaks teha, sest taotluse esitaja tavapärane kaubandustegevus ei hõlmanud vaatlusaluse toote tüüpilist müüki omamaisel turul. Algmääruse artikli 2 lõike 6 punkti a ei saanud kohaldada, sest uurimist teostati vaid ühe tootja suhtes. Samuti ei saanud kohaldada artikli 2 lõike 6 punkti b, sest eespool põhjenduses 18 märgitud põhjustel oleks tulnud taotluse esitaja samasse kaupade üldkategooriasse kuuluvate toodete tootmiskulusid gaasikulude arvessevõtmiseks samuti korrigeerida. Seepärast määrati müügi-, üld- ja halduskulud ja kasum kindlaks vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 6 punktile c.

(48) Vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 6 punktile c määrati müügi-, üld- ja halduskulud ja kasum kindlaks põhjendatud meetodil. Põhja-Ameerikas oli arvestatav siseturu müügimaht ja küllaltki tugev konkurents nii omamaiste kui ka välisriikide äriühingute vahel. Kaaluti avalikult kättesaadavat teavet väetiste ärisektoris tegutsevate suuremate äriühingute kohta. Leiti, et käesolevas uurimises on kõige asjakohasem kasutada vastavaid andmeid Põhja-Ameerika (Ameerika Ühendriikide ja Kanada) tootjatelt, sest kõnealuses piirkonnas on äriühingute kohta, mille aktsiate või osadega kaubeldakse börsil, laialdaselt saadaval usaldusväärset ja täielikku avalikku finantsteavet. Seepärast võeti müügi-, üld- ja halduskulude ja kasumi kindlaksmääramisel aluseks kolme sellise Põhja-Ameerika tootja kaalutud keskmised müügi-, üld- ja halduskulud ja kasum, kes leiti kuuluvat lämmastikväetise sektori suurimate äriühingute hulka, arvestades nende sama kategooria toodete (lämmastikväetised) omamaist müüki. Neid kolme tootjat käsitleti kui lämmastikväetiseäri tüüpilisi tootjaid ning nende müügi-, üld- ja halduskulusid ja kasumit käsitleti kui kõnealuses ärisegmendis edukalt tegutsevate tootjate puhul tüüpilisi. Tuleb märkida, et ei olnud mingeid märke, et selliselt määratud kasumisumma võiks ületada seda kasumit, mida saavad muud Venemaa tootjad sama üldkategooria toodete müügist nende siseturul.

(49) Ühenduse tootmisharu vaidlustas eespool kirjeldatud lähenemisviisi müügi-, üld- ja halduskulude kindlaksmääramisel ja väitis, et oleks tulnud arvestada taotluse esitaja enda müügi-, üld- ja halduskulusid. Kuid algmääruse artikli 2 lõikes 6 on sätestatud, et müügi-, üld- ja halduskulude kindlaksmääramisel saab lähtuda asjaomase eksportiva tootja tegelikest tootmis- ja müügiandmetest üksnes siis, kui selline müük on toimunud tavapärase kaubandustegevuse käigus. Nagu kirjeldatud põhjendustes 45 ja 46, see käesoleval juhul nii ei olnud ja seepärast tuli see väide tagasi lükata.

2. **Ekspordihind**

(50) Vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 8 võeti ekspordihinna määramisel aluseks ühendusse ekspordiks müüdud vaatlusaluse toote eest tegelikult makstud või makstav hind.

3. **Võrdlus**

(51) Normaalväärtust ja ekspordihinda võrreldi tehasest hankimise tasandil. Normaalväärtuste ja ekspordihindade õiglase võrdlemise tagamiseks võeti vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 10 nõuetekohaselt arvesse hinda ja hindade võrreldavust mõjutavaid erinevusi, tehes vajalikke korrigeerimisi. Transpordi-, krediidi-, pakendamis- ja pangakulusid korrigeeriti asjakohaselt kõikidel juhtudel, kui see osutus põhjendatuks ja täpseks ning kui see tugines kontrollitud tõenditele.

4. **Dumpingumarginaal**

(52) Dumpingumarginaal määrati kindlaks kaalutud keskmise normaalväärtuse ja kaalutud keskmise ekspordihinna võrdluse alusel algmääruse artikli 2 lõigete 11 ja 12 kohaselt.

(53) Uuring näitas, et uurimisperioodil esines dumpingut. Dumpingumarginaal väljendatuna protsendina CIF-hinnast ühenduse piiril ilma tollimakse tasumata on 42,06 %.

5. **Uurimisperioodil valitsenud tingimuste püsivus**

(54) Vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3 analüüsiti, kas muutunud asjaolusid seoses dumpinguga võiks pidada oma olemuselt püsivaks.

(55) Selles suhtes tuleks märkida, et esialgse uurimise käigus määrati normaalväärtus USA siseturu kasumlike müügihindade alusel, sest Venemaa ei olnud sel ajal turumajandusriik. Käesoleva läbivaatamise taustal käsitatakse Venemaad turumajandusriigina ning seepärast on normaalväärtus määratud taotluse esitaja enda tootmiskulude alusel, mida on vajadusel korrigeeritud. Ei leitud märke sellest, et käesoleva läbivaatamise ajal kindlaksmääratud normaalväärtust ei võiks pidada oma olemuselt püsivaks.

(56) Ei leitud mingeid tõendeid, mille kohaselt ei saaks ekspordimüük jätkuda praegusel hinnatasemel.

(57) Selle põhjal tehti järeldus, et võrreldes esialgse dumpingut käsitleva uurimisega (mis praegu põhineb taotluse esitaja oma normaalväärtusel ja ekspordihindadel) võib muutunud asjaolusid pidada põhjendatult oma olemuselt püsivateks.

D. **LÄBIVAATAMISE LÕPETAMINE**

(58) Et esialgse uurimise käigus kehtestati tollimaksud konkreetse summana tonni kohta, peaks see toimuma samal viisil ka käesoleva uurimise puhul. Kehtiva dumpingumarginaali alusel arvutatud tollimaks on 48,09 eurot tonni kohta.

(59) Tuletatakse meelde, et vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 658/2002 põhjenduses 94 kirjeldatule kasutati 2002. aastal lõplike meetmete kehtestamisel lõpliku tollimaksusumma kindlaksmääramisel kahjumarginaali vastavalt väiksema tollimaksu reeglile. Vastavalt määruse (EÜ) nr 658/2002 artikli 1 lõikele 2 sõltub praegu kehtiv tollimaks konkreetsest tooteliigist ja jääb vahemikku 41,42 eurot tonni kohta kuni 47,07 eurot tonni kohta.

(60) Et praeguse dumpingumarginaali alusel määratud tollimaks on kõrgem kui kehtiv tollimaks, tuleks läbivaatamine lõpetada taotluse esitaja suhtes kohaldatavat tollimaksu määra muutmata ning see peaks jääma esialgse uurimise käigus määratud lõpliku dumpinguvastase tollimaksumäära tasemele.

E. **HINNAKOHUSTUS**

(61) Taotluse esitaja väljendas huvi pakutud kohustuse võtmise vastu, kuid ei suutnud pakkuda piisavalt põhjendatud hinnakohustusi algmääruse artikli 8 lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul. Seetõttu ei nõustunud komisjon hinnakohustuste võtmisega. Leitakse aga, et mitmete küsimuste keerukus, nimelt:

1. vaatlusaluse toote hinna volatiilsus, mis nõuab mingil kujul miinimumhindade indekseerimist, kusjuures samal ajal ei ole volatiilsus piisavalt põhjendatud peamise kuluartikliga, ja

2. vaatlusaluse toote eriline turuolukord (seahulgas asjaolu, et uuritava eksportija import on piiratud) viitab vajadusele veel kaaluda, kas hinnakohustus koos indekseeritud miinimumhinna ja koguselise ülempiiriga võiks toimida.

(62) Nagu märgitud eespool, ei suutnud taotluse esitaja kirjeldatud olukorra keerukuse tõttu kohustusliku tähtaja jooksul vastuvõetavat hinnakohustuse pakkumist koostada. Eespool märgitut arvestades leiab nõukogu, et taotluse esitajale peaks erandkorras võimaldama hinnakohustuse pakkumise lõpetamiseks lisaaega, kuid mitte rohkem kui 10 kalendripäeva käesoleva määruse jõustumisest.

F. **TEAVITAMINE**

(63) Asjaomastele isikutele tehti teatavaks olulised faktid ja kaalutlused, mille põhjal kavatseti lõpetada käesolev läbivaatamine ja säilitada kehtiv dumpinguvastane tollimaks, mida kohaldatakse taotluse esitaja poolt valmistatava vaatlusaluse toote impordi suhtes. Kõigile isikutele anti võimalus esitada märkusi. Märkusi võeti arvesse, kui oli lisatud vastav tõendusmaterjal,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Ainus artikkel

Käesolevaga lõpetatakse selliste Venemaalt pärit tahkete väetiste, mille ammooniumnitraadi sisaldus on üle 80 protsendi massist ja mis kuuluvad CN-koodide 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 ja ex 3105 90 91 alla, impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 3 kohane osaline vahepealne läbivaatamine ilma kehtivaid dumpinguvastaseid meetmeid muutmata.

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 10. märts 2008

Nõukogu nimel

eesistuja

D. RUPEL